

אתה נכבד

אתה נכבד

"אתה נכבד"

אשם לפני שהוכנס אחרת.

לא משנה שלא עשית כלום, שאתה חף מפשע, ובטחיל תקיבוק אהה

אשם. ונקיבוק הדברים האלה הם הדבר יומר קריטיים. ישר מצביעים עליך, אתה אום

נפטוניקה"

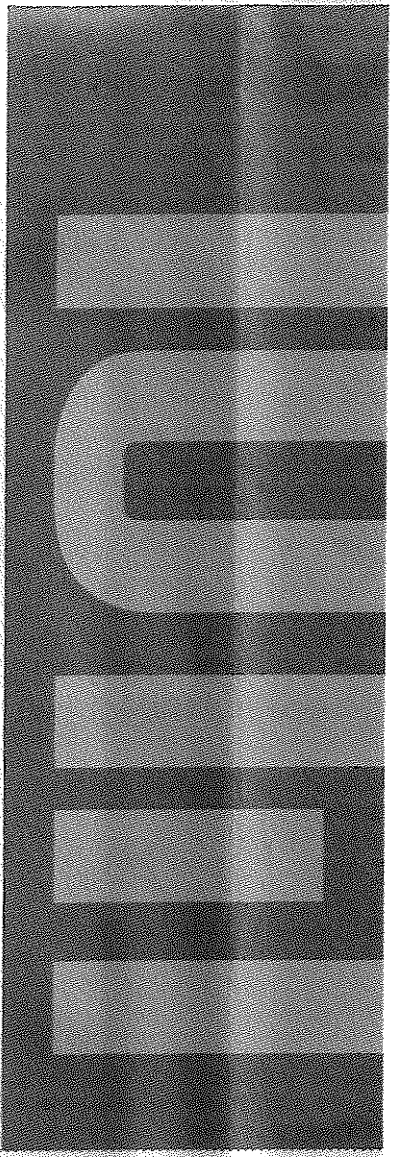
ף מפשע עד שהוכחה אשמתו - המל שפט אולי נכון בתיאוריה, אבל לא עובר כשמדובר בחבר קיבוצית. כעת לא כשמדובר בכך קיבוץ שנה. שר באונס בת קיבוץ. כך עברו 11 השנים הכבדות בחייך של עירי טאוב, כן אפיקים - בחוקת אשם.

באפריל '96 השתנו כליל חייך של טאוב. מוצע בן 17.5, שדאגותיו היחידות היו אז ארץ להצליח במחנות הכשרה ולהתגייס לצנחנים, המפ לרמות שנראה בקיבוץ, דמות שא צביעות מאשמות והפנו אליה מכל פינה.

בשנות שעבר חזר הצבע ללחייתך. לראשית נה לאחור 11 שנה והישגך לעצמך להיות מעט אופטימי, לראות מבצע לאופק את העתיד, ואלו גם לישון לילה אחרי שלם, בלי סיוטים, באותו יום מר בו החל הסיט של טאוב, התלונה נצרה מהקיבוץ במשורת סבריה שטאוב אנס אותה. מרגע זה תמוחי הנערות שלך. בשנות שעבר קיבוצי שופטת בית משפט השלום בנגב, יפעת שטרית, הסבס פשר דה בתביעה ארוחת שהגיש טאוב נגד המתלוננת, והייתה אותה לשלם לו 50 אלף שקל פיצויים.

טוד יוסטון

"עיר יומי האחרון לא אשכח את היום הזה באפריל '96", סיפר השופט טאוב בראיון מיוחד לירייעות העמק, "מוקדם בבוקר שמעתי דפיקות על דלת חדרי כשכנתי הנעורים אפיקים, המכונה כל ה'שופט', החזירים שלי היו בדלת. התפלאתי, החזירים לא חזפיעו אצלי כל כך מוקדם מעולם. אני פותח לזום, רואה אותם עומדים חוזרים לגמלי, ומספרים לי שקיבלו דיווח מהמכוניות של אפיקים, שנוכי דה מהקיבוץ התלונה שאנסתי אותה, ושכך דאי שאגש לחתום המשטרה. מאותו רגע חייך דבקוה תחייית על מצחי, תחייית של אנסתי תחייית חזר ליוותה אותי לכל מקום אליו הגעתי, וליד תוכיח שאנה לא כוה. לא היה לי מעולם קשר עם הנערה שהתלוננה, חכרתה אותה אז ריחי שחברתיי סוד ממך 1 חרתי אפיקי

ולעבר החייוניים מצביעים ואומרים, זהם זהו רים של האנס. ואי אפשר לזכוכס לחדר האוכל, זה אומטית הנפת האצט, ומכ טים, לא אשכת איד מספר ימים אחרי המעצר בגישה אלי הכרה מהקדמון כשישבת בחדר האוכל, ובלי שום מצעודים צעקה לעבר, ליד הנורים נוסטים שאכלו שום, אתה פושע, איד שחודר אתו, אתה אנס, אתה לא צריך לאכול פה!"

ירבוק "איתנו היה אתה דבר לא שחל- כמו וילן התלשושיות מאחורי הגבי, מדוכים, מסתכלים עליי, נוווא נמנעת. למולי, באר- תה תקופה, בשעות היום לא הייתי באפיקים כי למדתי כמלשבה מוגרל."

עדי למר אז בתוכו האוריי ברית ירת, עמר לפני הנגרויות וקייחה להגשים את חלום חייו, להחגיגים לצונחנים, אם נבנית חסד פה היו שמורות משה עד קצה העולם, הפכו אחי לעברייך מין סודתי, חכירה מהפיתה שאחמול היו החבויים הני טושים שלי הפכו לי עורק, השמחה, קייחת גנאי בעליו לפיחו שלי, זהם האנס, זהם הפושע, ואני אומר לעצמי 'למה אני? לא היה לי שקט בשום מקום'.

מה זאת אהבה

אחרי השחרור מהמעצר, הוצמדה לטארב קצנתה מבחו. הוא עבר פעמים בדיקות פור ליצורה, חוקרי תחנת סברה הגיעו פעמיים לאפיקים לחתוך את בני גייל. "ניסיתי לה- משיך את חיי כרגיל. אמדתי לעצמי שאולי

מאוד קרוב לאלמות פדיות. אלימות מלי- לית הייתה, במשך שעות ניסו לגרום לי להי- דות במשנה שבעצם כלל לא עשיתי. ואני כל הזמן מנסה להגיד שיש פה טעות ענקית, וואלי כל מי שמגיע לכאן אומר לכם אותו דבר, אבל אני לא אנסתי, כמדון ששום דבר לא עזר. לקחו ממני סבירות אנושי, צילמו אותי מבלי הדיחורים והכניסו אתי לחדר המ- צעיר."

עדי שמה בחור המעצר בתחנת טוהריה 28 שעות. "כל אותו לילה דיברתי עם היושב במדומים, זה שלפני כן מועלים לא פניתי אליי, שאלתי אותו מה עשיתי, למה דווקא אני. לא קיבלתי תשובה עד היום."

כשיצא, שוחרר בתנאים מוגבילים. יראינו אותו עם האויקים על היריבים וזיפי וקו", מסי פרת רבקה. "ליל הזמן הזה היינו על המדרי- גות אחי מרגישי חסר אונים, רודפו לעתור לבן שלי, חיי אהמו עורדנו אותו לגשת ולשקטו כדי לגמול עם הניספור חתי, וני- תאדם הוא בחורי המעצר, התגשמו גורא, עולי- מנו חרב עליוני."

היכן נשתי

בקיובק, כמו בקיובק, כל פרשה מקבלת פרמדי ענק, עיני 'אתה כבר אשם לפני שהי- כה אחת, לא משנה שלא עשית כלום, שא- ותו וקו מפשע, בשבילי דקדוקו אתה אשם. לא משנה מה ואמר עכשיו, תיקיובק חייבדים תאלה הם הרבה יותר קריטיים ועוצמתיים, ישל מבניעים עליי, אתה אנס פוסטפדית,

"עם גובים"
הספר היו
שומעו כמה
עו קצו
וטולו, הפכו
אחרי לעבריו
מין סודתי,
חבריה מהכיתה
שאתמול היו
החברים הכי
טובים שלי
הפכו לי שורף.
ואני אותו
לעצמי 'עמו
אני? לא היה
לי שקט נשום
תקום"

טחנו עם התעסוקה 'לאי שחלבו ויו התלשושיות מחזורי הוד"

שקיבלו דיווח מהמזכירות של אפיקים, שבעי רת מחזיקיבוי תהלוננה שאנסתי אותה, ושכ- ראי שאנס לחתום המשוטה. מאותו רגע הוד רבקה חווית על מצחי, וחווית של אנס, הוד תרנית הוד ליותה אחי לכל מקום אליו הגיע תי, ולי תוכיח שאתה לא כות. לא היה לי מעילים קשר עם הנערה שחולוננה, חכרוני אותה אז כמו שהכרתי עור 1,200 חברי אפי- קים

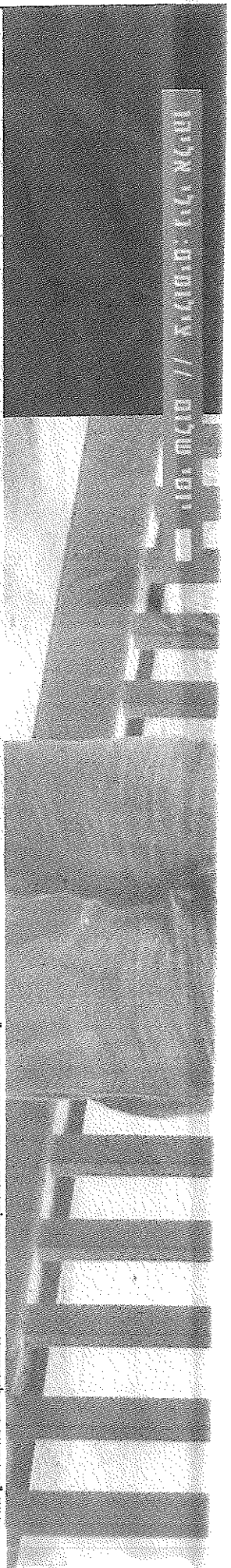
"בהתחלה חשבת שמלישות ענישה לי איה תריגיל, מהיחה, אבל אחד באפריל כבר עבר כשהבנתי שזה לא צחוק, התארגנו וניגשויל עם החודים למסירות. אחד ממוכירי וקיובק אמר שזה יודיע שכל הסיפור מושפך אבל זה יצא משלישיתו הוא והבסרתי לי להודיירי רבקה ויצחק שאחיי שתיפול יסתיים במשטרתי הוא יפרסם מודיעת נהרתי."

עדי וחויירי לא התמהמהו, לקחו רכב והי- לו במסע ארוך של 11 שנה. האם רבקה? "הג- ענו לתחנת סברה. תוך דקות איציק ואני היי- נו כבר בחיץ, את עיני הפכסו לחיץ החקי- רות"

עדי: "כבר מהחולה דייקנו לא יסתי חכני- סו אחי ילחוד במש קשתי וחו תחילי תללנו ואני אז כולה יל- כד 17 חזי שבתיים לא יראה נוטר בקרוב. צעקות, קלילות, ביטאת עפו באוריי. ואני עריין לא קולט שלעשה אני במרכז הסיפור הזה, נכמו במרשים, ונמאום 'השומר הודע מאד את העשתונות, הוד היה

11 שנה חיוכה עדי
טאוב נאפיקלים לרגע
הזאז ▶ בירל 17
העלילה עליו בת
קיבוצו שאנס אותה ▶
מאז, בכל מקום אליו
הגיע היה בחזקת אשם
▶ למרות שנעבור שנה
וחצי התקבלה טענתו
שהוא חף מפשע
▶ השבוע פסק בית
המשפט לטובתו
במדיעה אירונית ננד
המתלוננת ▶ אבל את
הנעשה אין להשיב ▶
טאוב, שזראה את חייזן
בעמק הירדן, עתב
לעפולה ▶ "עד היום
לא עברתי לילה שלם
של שינה"

התקנות "אנחנו לא צד ג' נתונים"

מנכ"ל קיבוץ אפיקים, ענת גרא, מסורה בתגובה: "הפרשה היא בין שני תכרים, שאף אחד מהם לא חתר באפיקים קיבוץ אפיקים כקוחלת לא פוסם ובר, לא נגד עדי ולא נגד המנהיגים של..."

"אנחנו לא צד ג' בעניין, הפרשה היא בין שני משפחות, אנחנו לא מחזיקים בהן ולא המצוינו. בעבר חברים הישו לעצמם לחברים מכתבים לחצי החודש של החברים, היום זה לא ניתן כי געלנו את החיבור."

"עניין הוצאתה של האם רבקה מתה רות ניתן עתה בבית המשפט ואינו רוצה להתירם לכך עד זמן החליפים".
ע"ד אורח נתיב, שייצג את התובע עתה ייתכן שולטאוב קיימת עילה משפטית נגדה, ואולם אדם מן היישוב לא היה משהיה עצמו כפרש שהשאלה לו ו1 שנה, א היה מסיים את הפרשה בהתבצרות ופיוצו כספי. כפי שהוצע, והיה נמצע מלמשקין ולנכור בארבע אשר איש לא מייחס לו חשיבות, סאוב יכול ורצית היה להסתפק בהחלטות הפרקליטות למסור את התביעה נגדו."

תקנות ראש

המשקיעים ניכר בטאוב לא געלנו. אני עדיין פגוע מדרך הטיפול בנושא בקיבוץ החלום שלי היה להמשיך את חיי באפיקים אני דור שלישי פה, כאן נולדתי ונולדתי, כל החברים שלי היו מפה. אנחנו מועדים כי הקיבוץ לא רצה למנוע לנו הזנה משפטית. גם כשקובלת אישור שאני כסדר, בקשנו מהמינהל לפרסם הודעה להכריז, לא הסכימו, ובסוף החברים שלי עשו את זה לבד. לא נשאר דו ל חברים, והיחיד שהיה, גם אותו דאגו לתקן ממה".

גם הורני, לרבריהם, סובלים עד היום מהפרשה. דאם רבקה: "כדי למנוע את ההזנה מהפרשה, ביקשתי ממשרד החינוך להעביר אלי את משפחתי לבמה חרשים. מאוחר ירדתי בקיבוץ להעביר את הכספים האלה בחוץ. רבקה פשרה, הופסקה הברחה בסוף, נזאמר עליי להיכנס לחוץ האולם, שהחלה בתלונה ושבנו נמסרה ביחס המתגבר של הקיבוץ אלינו".

היא זה באמת סוף הסיפור? אני לא יודעת, אמר טאוב השבוע. "אני אפשר לחזק הכול עם ההחלטה וההסתכל רק קדימה. אני חושב כל הזמן מה אם חלילה זה יקרה שוב לאדם אחר, אני לא מאוהב לאיש לעבור מהשעברתי עד היום לא עברתי לילה אחד שלם בשינה נורמלית, אני נתקף מיסודים. לא רופשה לא הסתיימה".

תקנות ראש

פה, שאני הייתי לצאת".
גם אחרי שעות, הוא מספר השבוע המשיך וסיפר לדרוך אותו. "ההשמות הטובות דא"גו להעביר את המידע עליי לכל מקום. כשי כבר הערתי להתחיל בעריכת יחסים עם בתו, רח, והאגו ליידיע אותה בפניו הסיפור, היא העדיפה לתקן כשלב מקדים. בתורה להשתתף בעניין."

"כאשר עברתי את אפיקים התחלתי לעסוק בביזנס. בהתחלה ניהלתי פאב בנגניה א', עכשיו אני מנהל עסק של ביגור, ויש לי גם תחום בקניון העסקים בעפולה. למולי הטוב הברתי את הברתי עד היום, שמפרידה את הסיפור היטב".

לפני שש שנים הגיש טאוב, באמצעות עו"ד אמיר אלמולך, תביעה נגד המנהלונה והוריה. טאוב דרש בנוסף פריסום מודיעת חתונה צלוח בניגוד העולה שנושמת לו והוצאת לשון הרע.
הדיונים נמשכו שש שנים, והגיעו לסיומם בשבוע שעבר, כשבית משפט השלום אישר חסכם פשרה בין הצדדים, חוזה למחוק את הוריה של המנהלונה מתחייבה והיית אותו לשלם לטאוב 50 אלף שקל פיצוי בגין חרש צאת לשון הרע, חוד קביעה מפורשת שלא אנס אותה. ההשפעה יפעת ששרית פסקה ש תפרסם מודיעת התגברות בלוח המודיעות של קיבוץ אפיקים, ומודיעה בעיתון מקומי המצד רף לעיתון יומן המופץ בעמק הירדן. הנתב עת גם חויבה לשלם 8,000 שקל הוצאות משפט.

תקנות ראש

האמת מתגלה, הצדק יצא לאור, נסיתי ללכת יומיים לבית הספר, אבל זה היה בלתי אפשרי. הדינמיקה שאני במקום זר לי, הפסתי תי בסופו של דבר את הנהיגות, הלכתי למי שר שעה לביית הספר, אבל ברחתי משם כל עוד נפשי בי. אי אפשר היה להתמודד עם המבטים, ההתלחשויות, הנפוח האצבע, הטייבר".

והמתלבטת גם היית השתמשה?
"כלום, בלילה עשתי הייתי ולי באותו זמן החיים נגמרו מול העיניים".
בגלל הרישום הפלילי נדרה גרוסו של עדי לצעהל. כמובן שהחלום שלי להתגבר לצנענית נגד, והכחמתי. שיריחתי כנאצניק בהימשך ברמת הגולן, השבתי וקיוויתי שפי מחל השירות החלו חרבים יתחדדו וישקנו אבל השמעות החלו להגיד גם ליחידה, וכל הברטיס היה בטוח שאני פושע מועד, למרות שגם בצבא הייתי ילד טוב עסק ויורד".

מהחל שיריחתי הצבאי, שנה וארבעה חודשים לאחר האירוע, קיבל טאוב מכתב מפרק לייטות מחוז הצפון עם הנשורה המשמחת ש"האישום בוסל מתוסר אשמה".
אחרי השחרור מהצבא, חזר עדי לאפיקים. זריית בטוח שאחרי שלושה שנות שירות, יוד שבו אחת, אבל הבנתי שהמבטים העוינים נמשכים, למרות שיריחתי נקי גם באפיקים רשיו. יומיים אחרי השחרור לא רציתי אפילו לישמוע מה חוכמיות שלי פה, מה מגיע לי, לא רציתי לדבר עם אף אחד, לקחת את עצמי כמו שאני וברחה. כמובן שבדיעבד הסתבר שזה לא היה פשרה, אבל הרישום שאני נתקן